

Chambre des Représentants

SESSION 1972-1973.

21 FÉVRIER 1973

PROJET DE LOI

modifiant le statut
de l'Institut national de Crédit agricole.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. DE VIDTS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet a pour objet de porter le plafond des engagements de l'Institut national de Crédit agricole de 12 à 13 milliards de francs et, par ailleurs, d'autoriser le Roi à élever ce montant à 17 milliards par libération successive de quatre tranches d'un milliard chacune.

Etant donné l'évolution des engagements de l'Institut, telle qu'elle ressort de l'exposé des motifs, cette augmentation se justifie pleinement.

Un membre se demande cependant à cet égard dans quelle mesure elle est conciliable avec la politique d'encadrement du crédit qui a pour objet de lutter contre l'inflation.

Selon le Ministre des Finances, les décisions du présent projet de loi tout comme celles du projet de loi relatif au crédit professionnel en faveur des classes moyennes (Doc. n° 369/1 de 1971-1972) sont inéluctables. La vie éco-

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Dequae.

A. — Membres : MM. Bertrand (Alfred), d'Alcantara, De Keersmaecker, Dequae, Desmaretts, De Vidts, Michel, Parisis. — MM. Boeykens, Cools (André), Dehousse, Detière, Mangelschots, Remacle (Marcel), Scokaert. — MM. Damseaux, Waltniel, N..., N... — MM. Defosset, Gol. — MM. Geerinck, Van der Elst.

B. — Suppléants : MM. Duerinck, Peeters, Plasman, Vandamme (Fernand). — MM. Gondry, Tibbaut, Vanijlen, Van Daele. — MM. Grootjans, Poswick. — M. Persoons. — M. Olaerts.

Voir :

374 (1971-1972) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1972-1973.

21 FEBRUARI 1973

WETSONTWERP

houdende wijziging van het statuut
van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE VIDTS.

DAMES EN HEREN,

Het onderhavig ontwerp strekt ertoe het plafond van de verbintenissen van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet van 12 op 13 miljard frank te brengen en daarenboven de Koning te machtigen om het tot 17 miljard te verhogen door een opeenvolgende vrijmaking van vier schijven van elk 1 miljard.

Gezien de evolutie van de verbintenissen van het Instituut, zoals deze blijkt uit de memorie van toelichting, is deze verhoging tenvolle verantwoord.

Een lid stelde zich in dit verband evenwel de vraag in welke mate deze verhoging te verzoenen is met een beleid van kredietbeperking dat de bestrijding van de inflatie beoogt.

Voor de Minister van Financiën hebben de beslissingen die in het onderhavig wetsontwerp zijn opgenomen alsmede deze die voorkomen in het ontwerp inzake het beroepskrediet voor de middenstand (Stuk n° 369/1 van 1971-1972)

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. — Leden : de heren Bertrand (Alfred), d'Alcantara, De Keersmaecker, Dequae, Desmaretts, De Vidts, Michel, Parisis. — de heren Boeykens, Cools (André), Dehousse, Detière, Mangelschots, Remacle (Marcel), Scokaert. — de heren Damseaux, Waltniel, N..., N... — de heren Defosset, Gol. — de heren Geerinck, Van der Elst.

B. — Plaatsvervangers : de heren Duerinck, Peeters, Plasman, Vandamme (Fernand). — de heren Gondry, Tibbaut, Vanijlen, Van Daele. — de heren Grootjans, Poswick. — de heer Persoons. — de heer Olaerts.

Zie :

374 (1971-1972) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

nomique doit continuer. Cela implique la nécessité de pouvoir fournir des crédits aux classes moyennes et à l'agriculture. Il est évident cependant que cette opération doit être située dans le cadre d'une politique nécessairement anti-inflationniste, ce qui suppose un équilibre difficile à réaliser entre les deux obligations. Enfin, il convient de préciser clairement que l'augmentation du plafond des engagements n'empêche pas l'encadrement du crédit à l'intérieur de ces limites.

Un membre souligne la différence entre une politique structurelle qui a pour objet d'augmenter le plafond des engagements, et une politique conjoncturelle qui restreindra le crédit en cas de recours aux moyens classiques.

Il va de soi qu'il faut mener une politique anti-inflationniste mais il serait trop simple de mener cette lutte en employant tous les moyens disponibles et d'imposer des restrictions dans tous les domaines. Il faut procéder d'une façon sélective dans le choix des moyens et ceci n'implique nullement qu'il faut réduire les crédits à l'agriculture et aux classes moyennes.

D'autres membres appuient ce point de vue et insistent sur le fait que les petites et moyennes entreprises ne peuvent en aucun cas être frappées par des mesures de restriction de crédits. Bien au contraire, à court terme il faudra prendre des mesures contre le chômage dans ce secteur et dans un avenir plus éloigné il faudra veiller à améliorer la situation générale de ces entreprises en leur permettant par exemple de bénéficier des primes d'emploi dont le principe a été inscrit dans la loi du 30 décembre 1970 sur l'expansion économique. Suite aux dispositions prises dans le cadre de la C. E. E., cette clause n'a pas encore été appliquée. Les efforts du Gouvernement devraient dès lors porter sur ce domaine.

Le Ministre répète que le relèvement des plafonds n'implique pas que tous les crédits seront nécessairement libérés. A un moment donné, le Gouvernement pourra en effet être amené à la conclusion que les crédits à l'agriculture et aux classes moyennes doivent être réduits dans le cadre d'une politique anti-inflationniste sélective.

Il y a cependant lieu de rappeler que jusqu'à présent une telle mesure n'a pas encore été prise et que, de toute façon, il sera tenu compte des besoins spécifiques des petites et moyennes entreprises et des exploitations agricoles.

* * *

Le présent projet a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

Le Président,

een onafwendbaar karakter. Het economisch leven moet verder gaan. Zulks impliceert dat aan de middenstand en de landbouw kredieten kunnen verschaft worden. Het is evenwel duidelijk dat een dergelijke handelswijze dient te worden gesitueerd in het kader van een noodzakelijk anti-inflatiebeleid, wat een moeilijk te bereiken evenwicht veronderstelt tussen beide verplichtingen. Tot slot zij duidelijk gesteld dat een verhoging van de plafonds van de verbintenissen niet belet dat binnen deze ruimte kredietbeperking mogelijk is.

Een lid onderstreept het onderscheid tussen een structureel beleid dat er toe strekt de plafonds van de verbintenissen te verhogen en een conjunctuurbeleid dat ingeval de klassieke middelen worden aangewend, de kredietverlening zal beperken.

Het hoeft geen betoog dat een anti-inflatiebeleid moet worden gevoerd maar het zou toch al te eenvoudig zijn voor deze strijd het volledige middelenarsenaal aan te wenden en bijgevolg overal beperkingen door te voeren. Bij de keuze van de middelen moet selectief worden te werk gegaan, wat geenszins inhoudt dat de kredieten aan de landbouw en de middenstand moeten worden beperkt.

Andere leden sluiten zich hierbij aan en beklemtonen dat maatregelen van kredietbeperking in geen geval betrekking mogen hebben op de kleine en middelgrote ondernemingen. Integendeel, op korte termijn zal in deze sector de werkloosheid moeten worden bestreden. Op lange termijn moet het de bedoeling zijn de algemene toestand van deze ondernemingen te verbeteren door hen bvb. in aanmerking te doen komen voor arbeidsplaatspremies, waarvan het principe werd ingeschreven in de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie. Ingevolge E. E. G. beschikkingen werd deze clause nog niet toegepast. De inspanningen van de Regering zouden dan ook op dit domein betrekking moeten hebben.

De Minister wijst er nogmaals op dat een verhoging van de plafonds niet impliceert dat alle kredieten noodzakelijkerwijze zullen worden vrijgegeven. De Regering kan immers op een bepaald ogenblik tot de slotsom komen dat in het kader van een selectief anti-inflatiebeleid de kredieten voor landbouw en middenstand moeten worden beperkt.

Er zij evenwel aan herinnerd dat een dergelijke maatregel nog niet werd genomen en dat er, hoe dan ook, met de specifieke noden van de kleine en middelgrote ondernemingen en de landbouwbedrijven zal worden rekening gehouden.

* * *

Het onderhavig ontwerp werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

P. DE VIDTS.

De Voorzitter,

A. DEQUAE.